

Coco Beach Resort – Filippinerne – november 2013

Michael kørte os til Kastrup lufthavn tirsdag d. 12. november kl. 11. Vi fløj med British Airways til **Heathrows terminal 5**. Vi skiftede til terminal 3, og var med **Cathay Pacific's** Boeing 777. Vi syntes, at stolene var gode, maden var god og TV-underholdningen var god med ordentlig skærm og fin lyd i hovedtelefonerne. Jeg så 4 film – "Europa reports", "Den store Gatsby", "White House down" og "All the President's Men". Karin spillede Solitaire på computeren. Vi havde bestilt rullestol i lufthavnene til Karin, og det fungerede fint.

Vi ventede et par timer i London og 4 timer i **Hong Kong**, så der gik over 24 timer fra København til vort hotel i Manila. Det hed Berjaya Hotel og har 26 etager. **Manila** har over 12 millioner indbygger og meget tæt trafik – vi så nogle af de farverige busser, som hedder jeepnys. Modtagelsen i Manilas lufthavn var fin og transfer i minibus gik fint. Der var julepynt i

lufthavnen og lysgullander langs de store veje ind mod Manilas centrum. Der var nok over 80 Tv-programmer i TV'et på vort hotelværelse, og kun 2 af dem sendte reportage om tyfonens ofre – et af dem var CNN. I morgen skal vi op kl. 5, checke ud kl. 6.45 og køre til **Batangas**, hvorfra vi sejler til Coco Beach.

Vi kunne ikke komme på Internettet på hotellet i Manila, men vi sendte en SMS til Michael, og vi ringede også til ham trods, at det koster 24 kr. pr minut – han havde ringet 2 gange til vores mobiltelefoner. Vi fik en god nats søvn, vågnede kl. 3, lavede kaffe og checkede ud kl. 6. Så fik vi en dejlig morgenmad, og blev hentet af

en chauffør med en minibus. Trafikken flød utrolig langsomt, indtil vi kom forbi en **stor trafikulykke** med en bus involveret. 3 lig lå ude på vejbanen – uhyggeligt!

Det tog 2½ time at køre til Batangas, hvorfra vi sejlede med **udriggerbåd** i 1½ time til Puerta Galare. Og derfra kom vi med en lille udriggerbåd til **Coco Beach**, hvor vi blev modtaget med velkomstdrink og halskæder. Vi fik hytte nr. 63 et stykke oppe ad skråningen i et rigtigt jungleparadis. Vores hyttemma -

servicefamilie - kom og hilste på os – hun hedder Jenny og er gravid med sit 3. barn. Vi bestilte 2 kolde øl, som vi kunne nyde på balkonen.

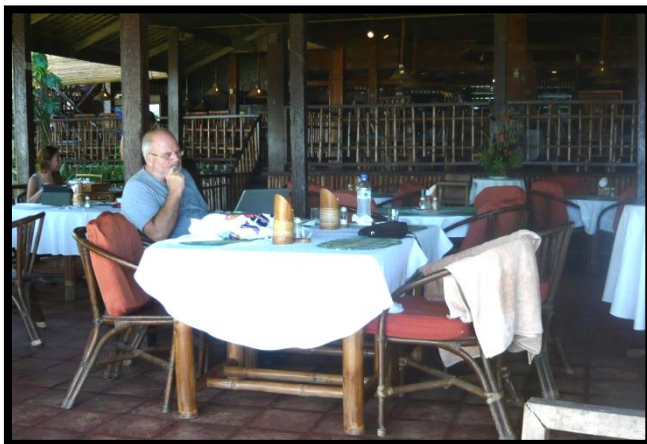
Vi sov til middag et par timer, og gik så ned for at kigge på hotellets faciliteter. Vi var til **Happy Hour** i **Barracuda Bar** kl. 16 – 17 og fik gin tonic. Vi hører mange, som snakker dansk. Vi spiste en dejlig middag i restauranten: rejer i karrysauce med ris, og til dessert friske frugter og is i en kokosnød, kaffe og mineralvand. Et 5 mands orkester underholdt. Dejligt! Vi fik sendt e-mail hjem, og fik svar fra Michael og Thomas. Der er meget mørkt om aftenen, men vi har lommelygter med.

Vi fik et par ekstra hovedpuder, og Karin fik byttet sin liggestol på balkonen ud med en noget højere stol. Vi sad på balkonen om aftenen og skrev dagbog. Kl. 20 gik vi seng, og kl. 02 vågnede jeg og satte mig lidt ud på balkonen – senere fik vi et **natligt regnvejr** – det lyder hyggeligt på palmebladstaget.

Vores hytte ligger halvvejs oppe af skråningen, så vi træner konditionen på stentrapperne med indlagte muslinger som skridsikringer. Hytten er bygget i træ med tag af palmeblade – der er et lille værelse med en hvid dobbeltseng med moskionet og en balkon, hvorfra der er en meget flot udsigt over tropisk skov mod havet. Hytten har også et badeværelse med toilet og bruser. Der er elektricitet, som dog ofte svigter. Der er stille, men vi hører lyde fra tropiske fugle og andre dyr og vind og regn.

Der er ingen tv eller radio. Lys siver gennem gulvet og væggene. Der er ikke varmt vand i bruseren, kun koldt saltvand. Man kan hive i en snor for at tilkalde "service-mama".

Selve **Coco Beach Resort** er et dejligt område med over 100 palmehytter, 3 restauranter, bar, 2 swimmingpools, strand, dykkercenter, spa, shop, etc. Vi var i poolen og i havet, og vandet var dejligt begge steder. Solen er stærk. Vegetationen er tropisk jungleagtig med forskellige palmer og mange andre vækster. De opdrætter havskildpadder nær dykkercentret. De fleste gæster er danskere, men der er også grupper fra Litauen og Korea. Vi fik en snak med ejeren af Sommerland Sjælland, som er her med 2 børn.

I hotellets "bibliotek" fandt jeg "Hundemordet i Vimmelskafet" og "Panserhjerte" af Jo Nesbø, så nu har vi masser af læsestof. Vi checkede Internettet, som ikke fungerer særlig godt, og vi skrev et lille indlæg på Karin's Facebook. Vi er i gang med at gøre brug af vores **22 gratis tilbud** som omfatter alt fra måltider og beach party til souvenirs og kaffe.

Fredag aften's middag blev piftet op med underholdning af et orkester som spiller amerikanske countrysange og tilsvarende filippinsk musik. Vi deltog også i et væddemål om **frø-race** med 5 deltagende frøer. Og vi fik en fin snak med et ægtepar fra Århus, hvor konen havde arbejdet meget for DANIDA – senest nogle år i Bangladesh, hvor hun havde styret 5 centre for voldsramte kvinder – der var 12 pladser på hvert center og DNA-laboratorium. Manden havde været smed på B & W, pædagog og meget god håndboldspiller.

Vort indlæg på Facebook var blevet set af en halv snes mennesker – bl.a. af Viveca i Phuket. Vor servicefamilie kommer og ordner hytten morgen og aften – de bringer **early morning coffee** til os inden morgenmaden – de servicerer 9 hytter. Jeg vil forsøge at ringe til Steinar i aften – det lykkedes, og han havde intet nyt. Vi oplever jævnligt strømbortfald på hotellet.

Vi talte med vores nabo – en enlig dansk herre, der skulle være her 3 uger. Ved morgenbordet sad vi sammen med Erik og Birte fra Ganløse – han havde været skolelærer i Lyngby-Tårnbæk på specialskole i Sorgenfri. De havde været mange gange på Coco Beach, og kunne give os forskellige tips. Vi var **ved poolen** om formiddagen – jeg svømmede 1/2 time. Karin var 1 1/2 time til **pedicure**, manicure og fodmassage.

Nyankomne gæster modtages med filippinsk sang og får en halskæde af sneglehuse. Vi har også fået en palmebladsæske

med sæbe og andet kosmetik. Vi købte 10 postkort – det er billigt: 2 kr. for et postkort med porto. Et måltid mad på Coco Beach's restaurant koster 25 – 50 kr. Happy Hour er hver dag mellem kl. 16 og 17, og da får vi 2 x 2 G & T for 190 peso, hvilket nok er 15 kr.

Lørdag aften var vi til Beach Party – **Clambake Party** – hvor vi fik Seafood Chowder, Marinated Tomato and Cucumber Salad, Potato with Bacon Salad, Seafood Rice, Buttered Veggies, Oven-fried Potatoes, Clambaked Seafood, Baked Fish, Sotong Sambal, Roasted Chicken, Fresh Fruits, Banana Float. Vi var nok 100, der samledes til velkomstdrink og **pica pica** (fingermad) på stranden.

Vi sad ved bord sammen med tømrer Jørgen fra Østerbro – hans samlever var skredet efter 34 år. Vi delte en flaske hvidvin. En del af maden var stegt i en bananforet stenfyldt hulning i sandet (clambaked). En showmaster skabte en fornøjelig stemning. Et lokalt **rock-**

orkester underholdt med amerikansk musik, men de kunne også Kim Larsens "Susanne Himmelblå", et langt ABBA-potpourri og nogle koreanske sange.

Der var **optræden af "service-mammas" og deres børn** – en meget hyggelig og vellykket aften. Musikken kunne høres helt op til vor balkon til den sluttede kl. 22.45. Det var fuldmåne og stjerneklart. De fleste gæster ser aldersmæssigt ud til at være friske pensionister.

Søndag skrev Karin 10 postkort, som blev sendt med vore bedste hilsner. Når jeg sover dårligt, laver jeg en kop te og sidder flere timer på vores balkon og nyder tropenattens lyde. Søndag formiddag udforskede vi lidt mere af Coco Beach Resort, og vi så et større haveanlæg og prøvede en kabelbane op til Banana Hill. Man sad i en slags jeepney. På toppen var der en dejligt udsigtspool, som kaldes "**Silent Pool**".

Vi opholdt os det meste af dagen ved den store pool, og vi spiste **pizza i strandbaren "Trattoria"**. Vi checkede e-mail, danske nyheder på DR og Ekstrabladet, og vi sendte en hilsen til Facebook. I aften skal vi **spise fint på "Dōna Lina Restaurant"**, hvor der er 5 retters menu: fiskefilet, gulerodssuppe, tomat- & bacon-salat, tournedos Rossini de Paris og flamberet mango med is. Restauranten lå i noget, som nærmest lignede et vandtårn, og det var en roterende restaurant, men rotationsmekanismen var midlertidig gået i stykker. En gruppe koreanerne var der foruden os. Kokken lavede maden synlig for os, og tjeneren var ung og flink. Maden var også god, og vi købte en flaske Bardolino – den var ganske dyr 1450 peso. Men vi havde en fin aften.

Mange af personalet kalder os nu ved fornavn – der er en **meget venlig og personlig stil** over stedet. Karin er gået i gang med Jussi Adler-Olsens "Flaskepost fra P", og den vil jeg også læse efter hende. **Vejret har indtil nu været strålende** alle dage. I dagens løb fik vi en snak med en skibsfører, der arbejder på Sejrbåden - han og konen havde lige været til stort bryllup i New Delhi. Natten før havde jeg kun sovet 3 timer, så jeg var meget træt og tog en

sovepille og sov skønt fra 22 til 06. Hurra! En stor (5 cm) sort bille fløj ind i vor hytte.

Coco Beach ligger på en halvø – der er flere badestrande og feriecentre i nærheden – Sabang, White Beach, etc. Vor nabo gik i forgårs ind til Puerto Galera, og det havde taget ham et par timer og havde været svært med mudder, store huller i vejen og mange stigninger. Det er også meget varmt midt på dagen, så han kunne ikke anbefale gåturen. Vi undrer over, om hotellet får alle deres forsyninger via båd? Vi har set, at der arrangeres romantiske middage på stranden.

Mandag spiste vi sen morgenmad/brunch, og talte med Jørgen fra København. Han har arbejdet som consultant i Price Waterhausen og har rejst meget. Han er dykkerinstruktør og glæder sig til at dykke heromkring. **Morgenmaden er meget lækker** og af vestligt tilsnit som på et internationalt hotel. Karin fik taget mål til **2 skræddersyede pyjamas'er, der laves i bløde melsække**. Vi var ved poolen, og Karin fik chicken burger til frokost. Vi kiggede på Internettet, der var en fin mail fra Michael, 10 havde set vores tag på Facebook, og vi så Ekstrabladet og CNN vedr. seneste nyheder om tyfonen – der er endnu ikke helt overblik over de store skader eller antallet af omkomne.

Om eftermiddagen var vi til 1 times **3 retters madundervisning med Coco Beach's chefkok**. Det blev en meget fornøjelig eftermiddag med chefkok Addie – han fortalte, at oprindeligt var han tjener, men at der var brug for en chefkok, og han fik jobbet efter 1 uges oplæring – "Learn it, love it or leave it". Der arbejdede under vort besøg 10 mand i køkkenet, hotellet får alle forsyninger ad søvejen. Vi fik demonstreret 3 filippinske madretter: tenderloin tips, pinutas (fisk i bananblade), som er Enrico's favoritret og desserten mango sabayon. Det blev meget lækkert, og vi fik opskifterne med hjem. Vi lavede senere på aftenen selv en kop kaffe og te med dypepekoger, og vi hyggede os med den på balkonen.

Vores "service-mamma" venter sit 3. barn til årsskiftet. Hun har 2 drenge på 7 og 9 år, og venter nu en pige. Ultralyd har vist, at barnet ligger i underkropspræsentation, hvilket bekymrer. Ultralyd bliver foretaget i provinshovedstaden Calapan, og det koster 300 peso. Der er 1 times rejse i jeepney fra Puerto Galera til Calapan. Et kejsersnit vil koste 30.000 peso – familien er nødt til at hjælpe økonomisk, hvis dette skulle blive aktuelt. De 2 drenge går i skole i Puerto Galera, hvor der både er en offentlig og en privat skole. Begge drenge blev født i hjemmet.

Morgenmaden spiser vi i "Carabao Restaurant", selvom vi også har mulighed for at få morgenmaden bragt op til vor balkon. En carabao er en slags okse. Coco Beach Resort har eget dykkercenter, stort udflugts- og aktivitetsprogram, og også egen lægeklinik. Nu har vi også stødt på mennesker fra

Frankrig, Spanien, Tyskland, Østrig, Brasilien, Korea og Singapore.

Tirsdag tog vi på en **formiddagstur til Puerto Galera** for at se det lille museum ved kirken. Det var mest potteskår fra sunkne galeoner – nogle skåle kunne dateres til Ming- og Song-dynastiet. Vi

kiggede også ind i kirken, som var stor – der kunne nok sidde over 800 mand. Vi så også et par store skoler, og vi var i en markedsgade og i et par supermarkeder. Det er billigt: en flaske lokal gin koster 73 peso = 10 kr., en lokal flaske rom koster 80 peso = 11 kr., og en memorystik på 4 GB koster 400 peso = 50 kr. Ved den lille havn var der nogle små barer og restauranter. Vi blev sejlet ud og hjem, og det hørte med i vort program for 22 aktiviteter. Vi gik også i gang med at forhøre os om at få det sidste døgn i Manila på Manila Hotel.

I dag fik jeg et elektrisk stød fra vores stikkontakt. Ved Happy Hour sad vi

sammen med ægteparret fra Århus – hun har været antropolog i Danida og på Århus Universitets enhed for misbrugsforskning (hedder Karen Spannow), og han har været pædagog og god

håndboldspiller og sportsmand. Vi spiste aftensmad ved poolen. Onsdag læste vi på Internettet om kommunevalget i Danmark – Enhedslisten havde holdt til i Søpavillonen, og Michael havde lyst det hele om med 50 røde projektører, og det havde været meget spektakulært.

Vor nabo Jørgen rejser meget alene, og han kommer ind til os om morgenen og får en kop kaffe. Han har vist et meget anstrengt forhold til sin ekskone og yngste datter. Vi fik i dag besked om, at vor hotelbooking i Manila er i orden. Jeg lånte **snorkeludstyr** for de næste 3

dage. Vi fik 6 stk. **hjemmelavet sæbe** og **8 bordskånere**, hvilket hører med i vort program for "22 free things". De pakkes ind i hjemmelavede poser af gamle ugeblade – plasticposer er bandlyst her. Vi lå ved poolen om formiddagen, og vejret var varmt som vanligt.

Vi spiste **frokost på pizzeriaet** ved stranden, og vi lå dernede om eftermiddagen. Jeg forsøgte at prøve snorkeludstyret, men der var masser af stenkoraller, så det var svært at gå ud. Men jeg fik da set nogle koraller. Vi fik også servering ved Happy Hour bragt til stranden.

Nogle af personalet kravlede op i palmerne og **høstede kokosnødder** – og det foregik med bare ben og uden hjælpemidler. Vi spiste aftensmad sammen med dykkeren, som fortalte om sine oplevelser dagen før – han havde bl.a. set en 2 meter stor havskildpadde. Han har rejst meget –

Afrika, Bali, Brasilien – og han er ikke bange for at gå alene til karneval i Rio. Karin fik blue marlin til middag. Om natten hører vi gekkoer og cikader. Vores søde ”service-mama” og hendes mand kommer med vandflasker og kaffe kl. 6 om morgenen.

Torsdag var vi på en **halvdagsudflugt til Haligi Beach**. Vi sejlede med et par fra Århus (han var ansat i elværket, og hun var sosu i psykiatrien) og med Rico som bådfører og grillmester – han lavede en fin frokost til os med grillt tun, gris og kylling, salat + brød + ris og frisk frugt. Vi var nogle timer på en ganske øde strand, og **vi kunne snorkle**. Det lykkedes mig at se koraller og en del koralfisk, og vandet var dejligt; men der slap vand ind i masken pga. mit skæg. Karin fandt nogle koraller i sandet og købte 2 kurve af nogle souvenirsælgere; kurvene fremstilles af det fattige Mangyan-folk. Vi så også en bavarianlignende abe med unger. Eftermiddagskaffen fik vi ved hjemkomsten kl. 13.30.

Eftermiddagen tilbragte vi ved **Silent Pool** ved Hilltop Banana Lodge. Derfra er der en fantastisk udsigt over havet, og det er smukt med de flotte kokos- og viftepalmer omkransende poolen. Vi hilste på Yvonne og Troels fra Haderslev, som havde været 17 gange på Coco Beach. Han havde været skolebibliotekar, hun var lærer, og de kendte lidt til Jonna og Siegurd. Troels er formand for ”Den lille Støtteforening”, der samler ind til hjælpeprojekter i en lokal fattig Mangyan-landsby i nærheden – www.bricksite.com/mayoana.

De boede også billigere steder, når de var på langtidsferie på Filippinerne. Vi holdt Happy Hour ved baren ved Silent Pool – bartenderen hed Rocky, og han var ret snakkesalig – vi talte bl.a. om mulighederne for langtidsleje af ferieboliger i området. Vi fik specialiteten Weng Weng og Gin Tonic.

I dag arrangerede Coco Beach Resort demonstration af **hanekamp**. Vi synes, at der

har været mange aktiviteter at deltage i, og variationen har været stor. Tiden går hurtigt. Personalet er meget behageligt. Der er kun 50 gæster i øjeblikket. Man kan maksimalt have 300 gæster, og personalet er på ca. 150 personer. Der er 6 security staff. Om aftenen spiste vi middag på **Coco Grill**, der ligger højt ved Silent Pool. Karin fik chicken satay, og jeg fik chicken med cashew nuts – det var godt, og udsigten imponerede. Der var også et par svenskere fra Åmål og et norsk ægtepar fra Bergen. I dag fik vi nogle minutter med regn. Senere på aftenen ringede Karin til Michael. Om natten fik vi et kraftigt regnvejr – regnen trommede på vores palmehyttes tag, og vinden susede i palmetræerne.

Fredag var jeg som sædvanligt **oppe før solopgang ved 5-tiden** – det er dejligt at sidde på balkonen i de tidlige morgentimer og skrive på computeren. Kl. 6 kommer termokanden med kaffen. Vores nabo Jørgen kommer og drikker morgenkaffe og snakker. Vi får også et lille nyhedsbrev om aktiviteterne på Coco Beach. Ved morgenbordet checkede vi Internettet og forsøgte at sende mail hjem.

Ved frokosttid fulgte vi med tømrer-jørgen på en **vandretur til Sabang**. Han har 2 kunstige hofter. Vejen var flot, men meget bakket, og det var meget varmt. Vi gik i 1½ time, og kom først over en **hængebro**. Karin blev meget udaset, og vi stoppede en **motorcykel med sidevogn**, som vi alle 3 krøb op på, og den kørte os den sidste kilometer til byen. Vi spiste frokost på en restaurant ved vandet. Sabang er en by for dykkere, og om aftenen er der et heftigt festliv og mange løse piger. Vi sejlede tilbage.

Vi var ved poolen om eftermiddage. Der ringes med klokken, når det er Happy Hour kl. 16. Vi spiste aftensmad i "Trattoria" – flere af bordene var besat af

danskere bl.a. Troels og Yvonne. Det bliver mørkt ved 19-tiden, og så finder vi tilbage til vor hytte. Så læser vi lidt inden sengetid.

Lørdag morgen var jeg igen tidligt oppe – og denne gang efter en meget god nats søvn. Det er dejligt, at sidde i fred og ro på balkonen og vente på kaffen. Hanerne galer, og små gekko'er piler

op ad væggene. Vi checker mail morgen og aften, og bliver glade for hilsner hjemmefra. I dag hyggede vi os med afslapning og solbad ved poolen, og jeg fik læst "Flaskepost fra P" færdig.

Her er mange smukke og anderledes blomster på området, og Karin fotograferer dem med stor fornøjelse. Speciel spændende var en rød-hvid blomst, som hed "Trip to Heaven". **Julestjerne** er rigtig kommet i udvikling, mens vi har været her. Der var mail fra Thomas, Kirsten Starup og Michael. I dag nøjedes vi med frugt til frokost.

Om aftenen var vi til **Garden Fiesta Party** med velkomstdrink og pica-pica på stranden efterfulgt af stor buffet og hovedretterne Prawns Thermodore, Chicken Ala Coco og Roasted Pig. Frugt til dessert. Der

var underholdning med orkester og optræden.

Det blev en meget fornøjelig aften, som endte i et **voldsomt regnskyl**. Vi sad sammen med Karen og Ole, og Jørgen og Jørgen flyttede over til vort bord. Vi kunne ikke tale sammen pga. meget høj musik. Vi fik en meget dejlig suppe serveret i kokosnøddeskaller. Jeg holdt **en lille tale** og takkede for fine oplevelser og fik de tilstedeværende danskere til at synge "Se – hvilken morgenstund". Vi hilste på 3 danske piger, der har rejst rundt i 7 lande i Østen det sidste halve år. Der var også gæster fra Frankrig, Filippinerne og Australien. Karin og jeg var **de første på dansegulvet** efter, at "Service-mammas" og deres børn havde optrådt. De sluttede festligt med "Coco Beach-sangen". En bonusoplevelse var, at en stor **havskildpadde var kravlet op på stranden for at lægge 101 æg**. Personalet flyttede æggene til et mere beskyttet sted dagen efter.

I vores "22 free things"-program var der inkluderet en 10 punkts **helsecheck hos resortets doktor**, som var en meget ung læge. Han havde studeret på University of Santo Tomas i Manila, der blev oprettet i 1611, og er Asiens ældste universitet. Lægen var her som en slags ekstrajob. Han overvejede at uddanne sig til urolog. Han fandt ud af, at Karin var ganske frisk. Klinikken lå i en meget charmerende palmehytte. De ansatte på Coco Beach er vist glade for, at mulighed findes for lægehjælp på stedet.

Søndag morgen var vi tidligt oppe – det havde regnet hele natten. Morgenmaden startede kl. 6.45. Vi var 13, som ville til **messe i kirken i Puerto Galera**. Første messe var kl. 7, og vi deltog i messen kl. 8. Der var mange mennesker i kirken – og mange børn og unge. De kunne synge med efter en tekst på overhead-skærm. En hund holdt til i midtergangen, og en ballon hang under loftet. Der var varmt og klamt i kirken, så Karin og jeg gik halvvejs i messen og fandt en fin café på havnen, hvor vi kunne sidde og se på livet, mens vi fik en god kop

kaffe. Her var en gruppe drenge, som sprang i vandet fra skibenes pontoner, og der var en gruppe ældre europæiske herrer, som spillede kort, drak øl og tilsyneladende havde yngre kvindelige lokale bekendtskaber.

Slagteren i Puerto Galera var ved at skære en stor gyldenbrun roasted pig ud på fortovet. En af vore medrejsende fra Vanløse fortalte, at han rejste med 2 kunstige knæ, 2 kunstige hofter og 2 kunstige skulderled. En anden havde inviteret sin familie på 19 personer på rejse i Vietnam i foråret. Karin og jeg snakkede om, at det kunne være dejligt, hvis vi måske kunne lave sådan en fælles familierese næste jul og nytår. Nogle meget små myrer har invaderet vores balkon og rygsæk, og de var helt nede i computeren. Der var mail fra Rikke.

Om aftenen var med 12 andre inviteret til **middag hjemme hos overtjener Rodel**, som er bror til chefkokken. Rodel har engang været 3 måneder i København. Vi mødtes ved bådstationen og blev sejlet til Sabang. Derfra kørte vi i jeepney til Rodels landsby, hvor der bor ca. 1000 mennesker. Der var mange trapper ned til hans hus. Vi fik velkomstdrink, hvorefter vi blev bænket i gårdspladsen under det **store mangotræ**. Menuen var springrolls, stegt kylling med ris og is til dessert – og kaffe med lokal cognac. Rodel har 5 børn og 1 barnebarn. Snakken gik hyggeligt omkring bordet. Ved 21-tiden vendte vi samme vej tilbage. Sabang var fint oplyst, og så rigtig charmerende ud fra vandsiden. Da vi gik i land ved Coco Beach, så vi **stjernebilledet Cassiopeia** flot på den stjerneklare himmel.

Mandag morgen blev der holdt fødselsdag ved morgenbordet, så der blev sunget fødselsdagssang af de tilstedeværende. Jeg havde som vanligt været oppe kl. 5, kaffen kom kl. 6 og vor nabo Jørgen kom kl. 7. Karins natlampe faldt ned af væggen. Vi checkede mails og sendte en fødselsdagshilsen til Henriette via Facebook.

Vi var ved poolen hele dagen. Vi gik også på **afskedsvisit hos vores meget søde service-mamma**. Det var rigtig hyggeligt – vi blev meget godt modtaget og fik kaffe. Vi fik en snak om arbejdet som service-

mamma – kinesere, russere, koreanere og arabere er lidt mere besværlige end andre. Jenny er meget stolt af sine 2 drenge, der optræder i Coco-Kids. De sejles i skole før kl. 7 og er først hjemme kl. 19. Hun bruger 3000 peso om måneden i skolepenge og frokost til drengene. Hun får 8000 peso i løn på Coco Beach om måneden. Hun må så lønne nogle medhjælpere bl.a. manden, som tidligere havde været kokosnødshøster, men også kunne være klovn. Jenny sagde, at hun var af "a broken family" – hun havde vist ikke kontakt til sine forældre. Der er en form for sygeforsikring for de ansatte på Coco Beach.

Vi var rundt og se nogle **værelsestyper på Coco Beach**. Heritage room lå i en større bygning på området – her var ingen udsigt, men et stort rum i stueplan med dobbeltseng og sofagruppe og 2 dobbeltsenge på en hems – her kunne 10 personer være. Der var TV og air condition og varmt vand i bruseren. Det var pænere end vores rum. Vi så også suite 14 A, som havde veranda, forstue med 2 sofaer og fin dobbeltseng – også det var pænere end vores rum.

Vi havde nu brugt næsten alle vore "22 free things" – men vi havde fravalgt et prøvedyk i poolen med scubadivingudstyr. Vi var også sprunget over 1 times helkropsmassage, gratis lån af kayakudstyr i 60 minutter, 1 times billiardmatch mod Willie incl. en cocktail og en halvdagsudflugt op i bjergene med bjergguiden Edwin. Her er et dykkercenter, som tilbyder mange former for dykkerkurser inkl. open water diving certificate for ca. 500 \$.

Karin fik opskriften på morgenbordets spanske brød af overtjener Rodel. Vi har hørt "Coco Kids" træne i Christmas Carols og julesange – der forventes fuldt hus over jul og nytår. Det er ganske varmt midt på dagen, så det bedste sted at opholde sig er i hyttens seng med viften på maksimal styrke eller i poolen. Vi har fået besked om, at vi skal rejse herfra kl. 7.30 i morgen tidligt.

Der bruges meget **sæbe på Coco Beach**, og de producerer det selv i et værksted på området. Mario demonstrerede produktionsprocessen for os, og Karin købte et pænt sortiment. Sæben laves af råmateriale fra kokosnødder, og Mario flækkede et par kokosnødder for os, så vi fik afgjort vor diskussion, og der er forskel på grønne og brune kokosnødder – det er modningsgraden. Til vor sidste Happy Hour valgte vi Gin & Tonic og Casablanca serveret ved poolkanten. Ved udcheckning fik vi en flaske filippinsk rom som souvenir fra Coco Beach.

Hvad vi gerne vil kunne huske om Filippinerne:

Om historien: I forhistorisk tid var Filippinerne landfast med Borneo og Malaccahalvøen, og der foregik indvandring af grupper, hvis efterkommere er **negritoerne**, der nu lever i skovene. Senere indvandring kom over havet – indonesere, malajer, kinesere. Islam blev introduceret i 1300-1400-tallet. **Ferdinand Magellan** kom i 1521, og Filippinerne fik navn efter den portugisiske Kong Filip 2. Magellan blev sammen med 27 af sine mænd dræbt i kamp mod **høvding Lapu-Lapu** på Mactan Island.

De **spanske conquistadorer** indledte kolonistyret i 1565, og Filippinerne var frem til 1821 administreret af en generalguvernør, som var underlagt den spanske vicekonge i Mexico, hvorefter de kom under direkte spansk styre. Spaniernes hovedformål var at udbrede kristendommen og udslutte den oprindelige kultur.

En selvstændighedsbevægelse opstod i sidste del af 1800-tallet, men **frigørelsen fra Spanien** fulgte som et resultat af Spaniens nederlag til USA som følge af krigen om Cuba i 1898. Amerikanerne moderniserede meget af det filippinske samfund, som i 1935 fik fuldt selvstyre og løfte om uafhængighed 10 år senere. Men 2. verdenskrig kom imellem, og der var frygtelige kampe på Filippinerne. **Selvstændigheden kom d. 4. juli 1946.**

Ved indløbet til Manila-bugten ligger fæstningsøen **Corregidor**, som fungerede som forsvarsstøttepunkt allerede fra den spanske periode. Amerikanerne gjorde fæstningen næsten uindtagelig med mange underjordiske tunneller og bunkere. Men japanerne indtog den i 1942, og 12.000 amerikanere måtte overgive sig. **General Mac Arthur** – "I will be back" - havde forinden forladt stedet i en motortorpedobåd. I februar 1945 generobrede amerikanerne øen med et tab på 225 amerikanere – kun 20 ud af 5000 japanere blev taget til fange.

Efterkrigstiden har været præget af genopbygningsprogrammer med amerikansk støtte, indførelse af **demokrati, korrupsion, økonomisk tilbagegang**, forbud mod det kommunistiske parti, militærstyre og diktatur under præsident Marcos, genetablering af demokrati under Corazon – Cory – Aquino, yderligere fremgang under tidligere forsvarschef Fidel Ramos, derefter tilbagegang under den korrupte Joseph Estrade og så igen bedre tider under Gloria Arroyo.

Om landet: Filippinerne er verdens næststørste ørige efter Indonesien – der er **7107 øer** bl.a. Luzon, Cebu, Mindoro og Mindanao. På sidstnævnte ø er der politiske uroligheder med muslimsk baggrund. Befolkningstætheden er ca. 275 pr. km², hvilket er det dobbelte af i Danmark.

Om sociale forhold og økonomi: 29 % af filippinerne når ikke over eksistensminimum, hvilket er 16.481 peso om året. Kvinder nyder agtelse i det filippinske samfund også på hjemmefronten, og mange kvinder når højt i samfundshierarkiet. Der er meget korrupsion i landet.

Om Koralev: koralev opbygges af små rovdyr, koraldyr, som af ydre ligner søanemoner, Koraldyr

er polypper med en blød sækformet krop. De er fastsiddende med den ene ende hvilende i en udsondret kalkskal. Den anden ende er åben med en mund omgivet af fangarme, hvorpå der sidder talrige nældeceller. Koraldyrene lever af plankton og af småfisk og af krebsdyr, som gribes med fangarmene og bedøves af nældecellerne. Revdannende koraldyr kan formere sig ukønnet ved knopskydning, således at der dannes vældige kolonier. Når polypper dør, vokser andre polypper videre på forgængernes skeletter. Forskellige arter har hver deres vækstmønster, hvorved der opstår med vidt forskellige former, som antydes af

navnene, fx hjortetaks-, orgelpibe- og hjernekoraller. Korallerne kan også formere sig kønnet ved at udskille æg og sæd fri i vandet. Dette foregår samtidigt for milliarder af individer og er styret af månens cyklus. Et natdyk blandt gydende koraller er en uforglemmelig oplevelse.

Tropiske koralrev opstår kun, hvis havets temperatur er 20-30° og kun på dybder indtil ca. 50 meter. Når et koralrev er vokset så højt, at det kommer i kontakt med luften, standser den lodrette vækst, og revet vokser kun i omfang. Revet forstærkes af et bindemiddel dannet af kalkalger, som holder sammen på koralblokkene. Det nedbrydes af fisk – fx papegøjefisk – og af bølger og omdannes dermed til det smukke hvide koralsand, der kendes fra tropiske strande.

Der findes intet marint miljø, der har større rigdom på dyr. Koralrevene er tilholdssted for en hærskare af fisk og andre dyr i alle mulige størrelser, former og farver, og de er en vigtig del af havets økosystem.

Om befolkningen: Filippinere har over **98 millioner** indbyggere – pinoys. 10 % udgøres af mere end **50 etniske minoriteter**, hvoraf muslimer er den største gruppe. De er også opdelt i flere stammer. **Negrito** er fællesbetegnelsen for de oprindelige folk, der bor spredt i skovene opdelt i mange stammer – f.eks. lever stammefolket Mangyan på Mindoro. De er også opdelt i mindre stammer f. eks. Iraya og Hanunoo, hvoraf sidstnævnte er blandt de få, som har udviklet eget skriftsprog.

Der findes mere end **100 sprog** og dialekter i Filippinerne – størst er tatalog/filipino. **75.000 gadebørn** lever i Manila. 40 % af befolkningen er under 15 år. Millioner af filippinere lever udenlands – overalt på kloden. Mange (måske 45 %) lever **under eksistensminimum** (indtægt på 1 – 2 \$ pr. dag).

Om religionen: I Filippinerne er 83 % katolikker, 9 % protestanter, 5 % muslimer og 3 % buddhister og animister. Filippinerne har levet 300 år i kloster (under spanierne) og 50 år i Hollywood (under amerikanerne), så høj religiøsitet findes sammen med prostitution og børneprostitution.

Om klimaet: Der er tropisk klima med 3 årlige sæsoner – regntiden slutter i oktober. Få dage før vor ankomst ramte supertyfonen "Haiyan" Filippinerne, og anrettede kolossale skader. Det var en kategori 5 storm med vindhastigheder op til 72 meter/sekund – den blev kaldt **verdens stærkeste storm**. Vores værste orkan i Danmark havde maksimale vindhastigheder på 54 meter/sekund. Der var

store ødelæggelser med total ødelæggelse af byen Tacloban og flere andre byer, mange tusinde døde, skader for mere end 1 milliard \$ og nedbør på 250 – 300 mm. Tyfonen skiftede navn til "Yolanda", da den ramte Filippinerne. Der var kontinuerlige uhyggelige reportager i massemedierne, og der blev igangsat en massiv international hjælpeaktion. Filippinerne rammes hvert år af 20 tyfoner, og i sidste måned havde de et 7,1 magnitudo **jordskælv**. Der er også **mange aktive vulkaner**. Taal-vulkanen syd for Manila er en turistattraktion – den er en ø i en sø i en sø i en sø. Filippinerne har 37 vulkaner hvoraf mindst 18 er aktive. Landet ligger i en jordskævszone.

Mount Pinatubo 80 km nord for Manila eksploderede 15. juni 1991 med et vældigt brag, aske skød op i 40 km højde, over 100 landsbyer blev begravet i aske og mudder og 250.000 mennesker blev hjemløse. Clark Air Force Base blev dækket i aske. Amerikanerne opgav kort efter basen, og det blev økonomisk nedtur for området. Nu har man lavet det til toldfri zone med lufthavn, 4 kasinoer og hoteller og 5000 ældre mænd fra USA og Australien har bosat sig her og lever billigt og sorgløst – ofte med en lokal kvinde.

Om kulturen: man kan lide katolske messer, religiøse optrin f. eks. ved påsketid, amerikansk popmusik, dans, skønhedskonkurrencer, hanekamp, faith healers, korsfæstelser ved påsketid i byen Fernandes 50 km nord for Manila

José Rizal (1861-1896) er Filippinerne nationalhelt. Han blev uddannet som øjenlæge i Spanien, og vendte i 1892 tilbage som samfundsdebatør og forfatter. Han blev forvist til Mindanao og efter opstanden i 1896 blev han dødsdømt og henrettet i Fort Santiago i Manila.

Et berømt digt blev smuglet ud i bunden af en olielampe: "Mi Ultima Adios": et uddrag lyder i oversættelse:

Farvel mit elskede land, kærtegnet af solen
Perlen i Orientens hav, vort tabte Eden,
Bedrøvet og nedtrykt, men med håbet i behold giver jeg dig mit liv.

Jeg dør, mens jeg ser begyndende lys på himlen,
Tegn på dagens komme efter en dystert nat.
Tag mit blod, hvis du behøver det til din morgenrøde.

Bed for de ulykkelige, der døde,
For dem, der har lidt smerte,
For vore stakkels mødre, som har grædt bitre tårer,
For faderløse, enker og fanger, der behøver hjælp.
Bed til at du må opleve din egen forløsning.

Om kokosnødder: Filippinerne er verdens næststørste producent af kokosprodukter. Omkring 30 % af det opdyrkede land er tilplantet med kokospalmer, og ca. 25 % af befolkningen får deres indkomme helt eller delvis fra kokosindustrien. Den gennemsnitlige kokosfarm har en størrelse på knap 4 Ha. Ejeren selv bor ofte ikke på stedet, men betaler lokale bønder for at høste nødderne. Kokospalmen kan blive 25 – 30 meter høj og bære 50 – 80 nødder om året. Den danner grundlag for et væld af produkter.

Palmevin fås ved at tappe saften fra unge kokosblomster og lade de gære. Frugtkødet fra umodne kokosnødder kan spises, bruges i bagværk eller presses til kokosmælk. Den vandige kokosjuice i nøddens midte er en lækende drik. Det vigtigste produkt fås ved at flække modne kokosnødder og lægge de to halvdele til tørre i solen. Det tørrede frugtkød skræbes af af nøddens skal og sælges som kopra. Af kopra udvindes olie som bl.a. indgår i produktionen af sæbe og margarin. De tilbageblevne

skaller svies til trækul. Det trevlede lag uden på nødderne udnyttes til fremstilling af kurve, måtter, børster, koste eller bruges til fyld i puder eller som vækstmedie i blomsterpotter. Stammen anvendes som bygningstømmer.

Om Puerto Galera og Mindora: Mindoro er en stor bjergrig ø med mange dejlige strande og koralrev ved Puerto Galera. Mindoro er en sammentrækning af det spanske **mina de oro** (guldmine), men det blev aldrig til større guldfund. Bjergene er op til 2500 meter høje, og i de indre skove lever stammefolk f.eks. Mangyan-stammer.

Puerto Galera – **galeonernes havn** – blev anlagt af spanierne i 1574, fordi der er en **fin naturhavn**. Galeonshandlen foregik i næsten 250 år – fra 1573 til 1813. Hvert år sendtes 2 galeoner med østerlandske varer fra Manila til Acapulco, hvor de blev omlastet og videresendt til Europa. Som betaling returnerede skibene med sølv og guld. Omkring 40 galeoner er forlist i farvandet omkring Puerto Galera. Man har oprettet maritime reservater omkring Puerto Galera af hensyn til koralrevene.

I 1974 dukkede den japanske løjtnant Hiroo Onoda op efter at have **skjult sig 30 år i junglen** på Lubang Island nord for Mindoro. Han vidste ikke, at 2. verdenskrig var forbi. Han vendte hjem som en helt og skrev senere en berømt bog med titlen "No Surrender". I 1980 fandt man Kaptajn Fumio Nakakura, der i 36 år havde levet på skrånningen af Mount Halcon på Mindoro, hvor han havde afventet nærmere ordrer fra Tokyo.

The Coco Beach Paradise Song:

They call it Paradise
There's a place in the world – they call it Paradise
A place in the world, they call it Paradise
Gecko's on the ceiling – crabs in the sand
Mosquitoes kissing you legs – is your blood sweeter than wine

Steaks from the kitchen –Weng-Weng from the bar
Girls at the reception – showing their smile

Some people drink Champagne – some people drink red wine
Some people went to Sabang – they dance like butterflies

The hammock at the beach front – wave goes up and down
A snore of a lady – it sounds like lullaby

One early morning they say they fly back home
The palm trees are swaying, waving goodbye
There's a place in the world they call it Paradise

Lidt filippinsk:

How are you? = Kumusta ka?
Good morning = Magandang umaga
Good evening = Magandang gabi
Good day! = Magandang araw
You are beautiful = Maganda ka

Om det filippinske flag: I den hvide trekant er der en sol, som symboliserer frihed – de 8 stråler symboliserer de 8 provinser, der gjorde oprør mod spanierne. De 3 stjerner repræsenterer Filippinernes geografiske regioner Luzon, Visayas og Mindaneó. Det blå bånd står for lighed og enighed, og vender opad i fremtid. Det røde bånd symboliserer folkets vilje til at kæmpe til døden for deres land, og det vendes opad i krigstider.

Om Manila: vi rejste fra Coco Beach tirsdag d. 26.11.2013 kl. 7.30. Forinden fik vi udvekslet e-mail-adresser med service-mamma, tømrer-jørgen og dykker-jørgen. Personalet og flere gæster vinkede farvel.

Vi måtte **skifte båd i rum sø**, men havet var stille, og det var en dejlig dag. Det tog et par timer at sejle til Batangas, og derfra tog det 2½ times kørsel til Manila. Tømrer-Jørgen blev sat af på Hotel Berjaya i området Makati, og Karin og jeg fortsatte yderligere 45 minutter til Hotel Manila.

Trafikken var meget tæt og intensiv. Vores chauffør berørte rosenkransen og gjorde korsets tegn, inden han startede bilen. Ved motorvejens betalingsanlæg stod svært bevæbnede politi- og sikkerhedsfolk. Da vi kom til Manila, kunne vi se en dyne af smog hænge over Manila. Selve Manila har 2

millioner indbyggere, men Metro Manila har 12 millioner.

Hotel Manila er et historisk luksushotel som Oriental i Bangkok og Raffles i Singapore – det ligger meget centralt ved Rizal Park og ved starten af Roxas Boulevard, der løber langs med strandpromenaden. Vi så her den **amerikanske ambassade**, som var meget stor.

Hotel Manila blev indviet 4. juli 1912, og er altså **101 år gammelt**. Vi fik et stort flot værelse i hovedbygningen med udsigt mod downtown og strandpromenaden, hvor der blev afholdt en stor pop-koncert. Der er meget stor sikkerhed ved indgangen til hotellet – alt checkes med hunde og metaldetektorer. Lobby'en imponerede med udsmykning, store lysekroner, lofter af mahogni, flere meter høje julemænd og en duft af gammel kolonial atmosfære.

Vi boede på 4. etage, og 5. etage var den øverste – her havde General MacArthur bolig i 6 år op til anden verdenskrig. Han var tilkaldt for at opbygge den filippinske hær, og han ville bo godt. Udgifterne til boligen blev dækket ind ved at udnævne ham til "general manager" for hotellet.

Hotellet blev svært bombet under krigen, og **General MacArthurs penthouse**

forsvandt også. Men man har genopbygget hans 7 rums hotellejlighed, som udlejes for 25.000 \$ pr. døgn. Vi var med en ung smuk hotelguide på sightseeing i suiten, og hun viste os også **hotellets lille museum**, hvor vi så fotos og memorabilia fra hotellets historie – her har boet masser af berømtheder – Dwight Eisenhower, Richard Nixon, Bill Clinton, Bob Hope, The Beatles, Prince Charles, Ernest Hemingway, Marlon Brando, etc. Mere findes på hotellets hjemmeside.

Vi forsøgte at gå en lille tur til det nærliggende National Museum of the Philippines, men en regnbyge ødelagde det for os. Vi fik dog set lidt af murene, der afgrænser **bydelen Intramuros** – den

samurai og seasonal fresh fruit platter with lemon sorbet. Et flot serveringsbord blev rullet ind af en liberiklædt tjener. Kl. 18 var der mørkt udenfor, skyskraberne strålede, rockkoncerten var i fuld gang, og der blev affyret et stort **flot fyrværkeri**.

Og så var det bare at nyde det dejlige badeværelse med masser af varmt vand, det velfungerende Internet, et flot fjernsyn med 60 kanaler, den effektive aircondition, den flotte udsigt – og så glædes over den fine rejseoplevelse vi har haft på Filippinerne. Vi satte en sidste hilsen fra Filippinerne på Facebook.

middelalderlige spanske bydel op mod Fort Santiago. I stedet tog vi en taxi til **Robinsons Department Store**, som var meget stort. Det lykkedes dog at få købt nogle gaver til Sara og Bjørn, som vi venter besøg af dagen efter, at vi kommer hjem. Vi tog et hvil på en fransk kaffebar i centret. I gaderne udenfor centret virkede der meget fattigt, og tiggende børn anråbte os. En herre fortalte os, at gaderne i Manila i regntiden kan have en vandstand på $\frac{1}{2}$ meter. Vi tog taxi tilbage til hotellet, og så nød vi, at kunne komme i et varmt bad for første gang i $2\frac{1}{2}$ uge.

Vi bestilte **in-room dining**, og fik Manila Hotel Signature Cocktail (Manila Hotel Chamberlain) efterfulgt af meget lækker butter chicken med ris og nan-brød, og crepes

Om rejsens økonomi:

Rejsens pris: 2 x 8.888 kr.	=	17.776 kr.
Vekslet i Manila: 500 \$	=	2.700 kr.
Brugt i Coco Beach: 22.179 peso=		2.789 kr.
Brugt i Manila Hotel: 3.000 peso =		377 kr.
I alt:		23.642 kr.
= 1.390 kr./dag		= 695 kr./dag/person

Man kan også sige, at vi har brugt ca. 170 kr./dag/person under selve opholdet på Filippinerne – dette inkluderer mad og drikke, udflugter og sightseeing, souvenirs og andet. Ferien kunne være blevet billigere, hvis vi havde sparet på drinks og ekstraophold i Manila. Det er realistisk regne med at kunne klare sig for 100 kr./dag. Dykkerkurser vil fordyre rejsen. Vort værelse på Manila Hotel kostede 5400 peso svarende til ca. 700 kr. Vi købte rejsen hos C & C Travel, der er delejer i Coco Beach, og derfor har gode forbindelser på Filippinerne. Enrico hedder chefen, og Luca er en af sønnerne, der nu er ansat i firmaet.

Afslutning: I dagens udgave af ”**Manila Bulletin**” kunne vi læse nyt om tyfonen Yolanda – der publiceres navneliste over døde, kineserne sender et hospitalsskib, andre hjælpeaktioner er igangsat (spillekasinomedarbejdere indstiller et party og indsatte i et fængsel hopper et måltid over, og giver det sparede til indsamlingen til orkanofrene), sangerinden Alicia Keys har besøgt tyfonofre, og udlandet donerer støtte. Forsiden blev domineret af et billede af Pacquiao, der er en berømt filippinsk welterweight bokser, som nu har problemer med skattevæsenet. En iskomet har en bane tæt på solen, og den vil komme op på en hastighed på **1.332.000 km/time** – fantastisk!

Vor sidste dag i Filippinerne brugte vi til at nyde en **flot morgenmad** i Manila Hotels restaurant Ilang Ilang. Den var indrettet i meget moderne stil, og udvalget var overdådigt. Personalet er tilstede overalt – og de er næsten overdrevent høflige og tjenstvillige. Kvindernes kjoler er slidset op næsten til taljen. En tjener fortalte, at staben på hotellet er på 500 personer, og de har plads til maksimalt 700 gæster. Der er også store festsale.

Morgenavisen skrev om, at verdens længste kommercielle flyrute nu indstilles – Singapore Airlines har haft 5 Airbus A340-500 kun udrustet med 100 businessclass-sæder, og de har fløjet non-stop mellem New York og Singapore på 19 timer. Billetten kostede 11.180 \$. Det var nok noget for Lars Løkke, der kan lide at rejse fint, når andre betaler. Men benzinprisen har gjort denne flyrute urentabel i forhold til mere moderne fly som Airbus 380, som dog ikke kan flyve så langt.

Vi fik lov til sent check out kl. 14 og bestilte **hotellimousine** til at køre os til lufthavnen kl. 14.30. Indtil da tilbragte vi nogle timer ved hotellets flotte **swimmingpool med udsigt over Manila Bay**, mens de spillede amerikanske juleslagere over højttalerne. Det var meget varmt - 30° - og vandet var skønt. Når man bor på et hotel som Manila Hotel, må man være forberedt på at drysse drikkepenge ud mange gange. Også i lobby'en underholdt en pianist med julemusik.

Der var mange mennesker i lufthavnen i Manila. Sikkerhedskontrollen var ikke så striks, som vi har oplevet i Europa. Vi kunne checke ind tidligt, og fik derfor nogle timer i **Priority Pass Loungen**. Karin fik mulighed for en shoppingtur i transithallen, mens jeg vogtede vor håndbagage. Vort fly afgik kl. 19.55 fra Manila, og vi skulle fra Hong Kong kl. 01 om natten. Vi har igen bestilt rullestol til Karin i Hong Kong og London, og det var en stor lettelse i begge disse 2 store lufthavne. I Hong Kong tabte vi en bærepose med vort varme tøj, men vi fandt den heldigvis igen i en af McDonald's affaldsspande.

Flyveturen fra Hong Kong til London foregik i en Boeing 747, og tog 12½ timer. Vi fik nok sovet ca. 5 timer, og jeg så filme "The Lone Ranger" med Johnny Depp. Vi fløj i godt vejr over Danmark, og kunne tydeligt se Nyborg, Storebæltsbroen, Korsør, Slagelse og Sorø med Akademiet og husene på Valdemarsvej. Vi så også Køge, Stevns, Falsterbo og en stor vindmøllepark i havet syd for Øresundsbroen. Karin skadede sin storetå i en dør på toiletet i bagageafhentningshallen. Michael hentede os i lufthavnen og kørte os hjem – han havde også sat et dejligt nybagt brød i ovnen til os!

Så gik vi i gang med at ringe rundt til familie og venner, og vi skal også have sendt e-mail til en håndfuld mennesker, som vi mødte på denne dejlige rejse. Og Thomas skal sætte denne rejsebeskrivelse ind på www.smedebol.dk – den laves så præcis som muligt, så den evt. kan bruges ved planlægning af tilsvarende rejser. Vi købte en Samsung Galaxy S2 smartphone i Hong Kong.

Regnskab: til nedenstående priser skal lægges ca. 10 % serviceafgift

13.11:	Vekslede 500 \$ i lufthavnen, og fik 20.500 peso	
	Tips til rullestolschauffør i Manila lufthavn	100 peso
14.11:	Tips til kuffertslæber på Coco Beach Resort	20 peso
	2 øl på terrassen	120 peso
	1 fl. mineralvand, 2 kaffe, 4 G & T:	348 peso
	Middag: 2 rejer med ris og karrysauce + 2 frugt i kokosnød:	920 peso
15.11:	Leje af 2 håndklæder	200 peso
	BLT sandwich	283 peso
	2 x chicken curry	460 peso
	2 G & T og en flaske vand og 2 kaffe	320 peso
	Spil på frø-race	300 peso
16.11:	10 postkort med frimærker	240 peso
	Tips til manicure-damen	100 peso
	Frokost: spaghetti + is/chickenfingers + crème caramel	585 peso
	Frokost: mineralvand + 2 kaffe	130 peso
	Happy Hour 2 x 2 G & T	190 peso
	Mineralvand til beach party	60 peso
17.11:	2 øl på pizzeria	120 peso
	2 G & T til Happy Hour	130 peso
	Mineralvand Döna Lina Restaurant	60 peso
	1 gin tonic	95 peso
	1 flaske Bardolino på Döna Lina Restaurant	1450 peso
18.11:	Tips til vor "service-mamma" for at bringe morgenkaffe	100 peso
	1 kaffe	35 peso
	1 chicken burger frokost	210 peso
	1 øl og 1 gin tonic til vor "hjemmelavede" aftensmad	155 peso
19.11:	Donation til museet i Puerta Galera	500 peso
	Skoleblyanter + blyanter til gave	134 peso
	Indkøb i supermarked	261 peso
	Indkøb i supermarked på havnen i Puerto Galera	92 peso
	Tips til bådfører	40 peso
	Frokost: spaghetti Napoli + tigerrejer	440 peso
	Mineralvand til frokost	60 peso
	Middag: vegetabilsk curry, sizzling fish, isdessert	460 peso
	Middag: gin tonic, kaffe, mineralvand	285 peso
20.11:	Middag: kaffe, vand, gib tonic	285 peso
	Middag: blue marlin og chicken curry	455 peso
	Middag: crème caramel	75 peso
	Frokost: pasta neapolitane og pasta seafood	610 peso
	Frokost: mango juice og mineralvand	130 peso
21.11:	2 vand til frokost	120 peso
	2 eftermiddagskaffe	70 peso
	2 kurve	350 peso
	Happy Hour: Weng Weng og Gin Tonic	270 peso

	Middag: chicken satay og chicken cashew nuts	500 peso
	Middag: mineralvand	60 peso
22.11:	Motorcykeltaxi til Sabang	100 peso
	Frokost i Sabang: wienerschnitzel + stegt kylling	770 peso
	5 appelsiner	180 peso
	Taxibåd	140 peso
	Happy Hour Gin Tonic	130 peso
	Middag: Pizza Salami, Penne Arabiata, Bruscetti, isdessert	1100 peso
23.11:	Middag: mineralvand	60 peso
	Mango-juice og calamansi-juice	130 peso
	Eftermiddagskaffe	70 peso
	3 gin tonic	285 peso
	2 x beach fiesta party	1940 peso
	Mineralvand	60 peso
24.11:	2 kaffe i Puerto Galera	130 peso
	2 Coca Cola i Puerto Galera	70 peso
	Spring rolls til frokost	125 peso
	1 mangojuice + 1 calamansi-juice	130 peso
	1 øl hjemme hos Rodel	50 peso
25.11:	2 mangojuice	140 peso
	Vegetable curry + coco breaded prawns + 2 is	630 peso
	Happy Hour: Gin Tonic og Casablanca	340 peso
	Indkøb af Coco Beach sæber	540 peso
	Drikkepenge til service-mamma Jenny	2000 peso
	Middag: spagetti + Enricos favorit + creme caramel	615 peso
26.11:	Tips til bådmandskab på båden til Batangas	40 peso
	2 Magnum-is på motorvejstop på vej til Manila	120 peso
	Bellboy på Manila Hotel	100 peso
	Taxi til Robinson Department Store	80 peso
	Taxi fra Robinson Department Store	90 peso
	Tøj til Bjørn	559 peso
	Tøj til Sara	759 peso
	2 poser kaffe	643 peso
	Middag på Manila Hotel	2500 peso
27.11:	Hotellimousine til lufthavnen	800 peso
	2 T-shirt til Sara og Bjørn	730 peso
	Karins souvenirs fra transithallen i Manila	500 peso
	Milkshake og vand på McDonald's i Hong Kong	28 HK \$